

L I G J
Nr.9554, datë 8.6.2006

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN “PËR NJOFTIMIN
DHE DORËZIMIN JASHTË SHTETIT TË DOKUMENTEVE GJYQËSORE DHE
JASHTËGJYQËSORE NË FUSHËN CIVILE DHE TREGTARE”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në Konventën “Për njoftimin dhe dorëzimin jashtë shtetit të dokumenteve gjyqësore dhe jashtëgjyqësore në fushën civile dhe tregtare” të Konferencës së Hagës, bërë më 15 nëntor 1965, me deklaratimet e parashikuara në këtë ligj.

Neni 2

Në zbatim të nenit 21 të kësaj Konvente, Republika e Shqipërisë deklaron si më poshtë:

- a) në përputhje me nenin 2, autoritet qendror caktohet drejtoria që mbulon bashkëpunimin gjyqësor ndërkombëtar në Ministrinë e Drejtësisë;
- b) në përputhje me nenet 6 e 18, autoritete janë gjykatat, të cilat kanë kërkuar dokumentet gjyqësore dhe jashtëgjyqësore në zbatim të kësaj Konvente;
- c) në përputhje me nenin 9, autoritet përgjegjës, për të marrë dokumentet e transmetuara me rrugë konsullore, caktohet drejtoria që mbulon çështjet konsullore në Ministrinë e Punëve të Jashtme.

Neni 3

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.4938, datë 27.6.2006 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu

KONVENTA
**PËR NJOFTIMIN DHE DORËZIMIN JASHTË SHTETIT TË DOKUMENTEVE GJYQËSORE
DHE JASHTËGJYQËSORE NË FUSHËN CIVILE DHE TREGTARE**

(Përfunduar më 15 nëntor 1965 dhe hyrë në fuqi më 15 shkurt 1969)

Shtetet palë në këtë Konventë,
duke dëshiruar të krijojnë mjetet e nevojshme për t’u siguruar që dokumentet gjyqësore dhe jashtëgjyqësore që dërgohen jashtë shtetit, do të trajtohen prej marrësit në një kohë të pranueshme,
duke dëshiruar përmirësimin e organizimit të ndihmës së ndërsjellë gjyqësore për atë qëllim, duke thjeshtuar dhe përsheptuar procedurat përkatëse,
vendosën të përfundojnë këtë Konventë dhe të merren vesh përsa u përket dispozitave të mëposhtme.

Neni 1

Kjo Konventë do të zbatohet në të gjitha rastet për çështje civile ose tregtare, ku ka rast për të

transmetuar një dokument gjyqësor ose jashtëgjyqësor për t'u dërguar jashtë shtetit.

Kjo Konventë nuk do të zbatohet kur nuk dihet adresa e personit të cilit do t'i dërgohet dokumenti.

KAPITULLI I DOKUMENTET GJYQËSORE

Neni 2

Çdo Shtet Kontraktues do të caktojë një Autoritet Qendror, i cili do të marrë kërkesa për dërgim që vijnë nga Shtete të tjera Kontraktuese dhe të procedojë në përputhje me dispozitat e neneve 3 deri në 6.

Çdo Shtet do të organizojë Autoritetin Qendror në përputhje me ligjin e vet.

Neni 3

Autoriteti ose oficeri gjyqësor kompetent sipas ligjit të Shtetit në të cilin dokumentet e kanë origjinën do t'i parashtojë Autoritetit Qendror të Shtetit të adresuar një kërkesë në përputhje me modelin bashkëlidhur kësaj Konvente, pa ndonjë kërkesë legalizimi apo formalitet tjetër ekuivalent.

Dokumenti që do dërgohet ose një kopje e tij do t'i bashkëlidhet kërkesës. Kërkesa dhe dokumenti do të bëhen në dy kopje.

Neni 4

Nëse Autoriteti Qendror çmon se kërkesa nuk është në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente, do të informojë menjëherë aplikantin dhe do të specifikojë kundërshtimet e tij ndaj kërkesës.

Neni 5

Autoriteti Qendror i Shtetit dërgues do të dërgojë dokumentin ose do ta rregullojë që ta dërgojë atë me anë të një metode të përshtatshme ose:

a) me një metodë të parashikuar nga ligji i saj i brendshëm për dërgimin e dokumenteve në paditë e brendshme për persona të cilët janë brenda territorit të saj ose

b) me anë të një metode të veçantë të kërkuar nga aplikanti, vetëm nëse kjo metodë nuk është në mospërputhje me ligjin e Shtetit Dërgues.

Objekt i nënparagrafit (b) të paragrafit të parë të këtij neni, dokumenti mund t'i dërgohet gjithmonë një marrësi që e pranon atë vullnetarisht.

Nëse dokumenti duhet të dërgohet sipas paragrafit të parë sa më sipër, Autoriteti Qendror mund të kërkojë që dokumenti të shkruhet ose të përkthehet në gjuhën zyrtare ose në një nga gjuhët zyrtare të Shtetit Dërgues.

Ajo pjesë e kërkesës, në formën bashkëlidhur kësaj Konvente, e cila përmban një përmbledhje të dokumentit që duhet dërguar, do të dërgohet me këtë dokument.

Neni 6

Autoriteti Qendror i Shtetit Dërgues ose çdo autoritet që mund të ketë caktuar për atë qëllim, do të plotësojë një certifikatë në formën e modelit bashkëlidhur kësaj Konvente.

Në certifikatë do të deklarohet se dokumenti është dërguar dhe do të përfshijë metodën, vendin dhe datën e dërgimit dhe personin të cilit i është dërguar. Nëse dokumenti nuk është dërguar, në certifikatë do të paraqiten arsyet që kanë parandaluar dërgimin.

Aplikanti mund të kërkojë që një certifikatë e paplotësuar nga një Autoritet Qendror ose nga një autoritet gjyqësor do të kundërfirmoset nga një prej këtyre autoriteteve.

Certifikata do t'i paraqitet aplikantit në mënyrë të drejtpërdrejtë.

Neni 7

Termat standarde në modelin bashkëlidhur kësaj Konvente, në të gjitha rastet, do të jenë me shkrim në gjuhën frënge ose në atë angleze. Ato gjithashtu mund të jenë me shkrim në gjuhën zyrtare ose në një prej gjuhëve zyrtare të Shtetit nga i cili e kanë origjinën dokumentet.

Vendet korresponduese bosh do të plotësohen ose në gjuhën e shtetit që i drejtohen ose në gjuhën frënge apo angleze.

Neni 8

Çdo Shtet Kontraktues do të jetë i lirë për të kryer dërgimin e dokumenteve gjyqësore në lidhje me personat jashtë shtetit, pa zbatimin e ndonjë detyrimi, në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet rrugëve të saj diplomatike ose konsullore.

Çdo shtet mund të deklarojë që është kundër këtij dërgimi brenda territorit të tij, përveç rasteve kur dokumenti i dërgohet një shtetasi të shtetit në të cilin dokumentet e kanë origjinën.

Neni 9

Për më tepër, çdo Shtet Kontraktues do të jetë i lirë për të përdorur rrugë konsullore për të paraqitur dokumente me qëllim dërgimin atyre autoriteteve të Shtetit tjetër Kontraktues, të cilët janë caktuar nga ky i fundit për këtë qëllim.

Në rrethana të jashtëzakonshme, çdo Shtet Kontraktues mund të kërkojë përdorimin e rrugëve konsullore për të njëjtin qëllim.

Neni 10

Nëse Shteti i destinacionit nuk ka kundërshtim, kjo Konventë nuk do të ndërhyjë në:

a) lirinë për të dërguar dokumente gjyqësore me postë në mënyrë të drejtpërdrejtë personave jashtë shtetit;

b) lirinë e oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të Shtetit të origjinës për të kryer dërgimin e dokumenteve gjyqësore në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të Shtetit të destinacionit;

c) lirinë e çdo personi të interesuar në një procedim gjyqësor për të kryer dërgimin e dokumenteve gjyqësore në mënyrë të drejtpërdrejtë nëpërmjet oficerëve gjyqësorë, zyrtarëve ose personave të tjerë kompetentë të Shtetit të destinacionit.

Neni 11

Kjo Konventë nuk do të ndalojë dy ose më shumë Shtete Kontraktuese nga rënia dakord për të lejuar, për qëllim të dërgimit të dokumenteve gjyqësore, rrugë transmetimi të ndryshme nga ato të parashikuara në nenet e mësipërme dhe, në veçanti, komunikimin e drejtpërdrejtë midis autoriteteve të tyre përkatëse.

Neni 12

Dërgimi i dokumenteve gjyqësore që vijnë nga një Shtet Kontraktues nuk do të mundësojnë ndonjë pagesë ose rimbursim të taksave ose kostove për dërgimet e dhëna nga Shteti Dërgues.

Aplikanti do të paguajë ose rimbursojë kostot e shkaktuara nga:

a) punësimi i oficerit gjyqësor ose i një personi kompetent sipas ligjit të Shtetit të destinacionit;

b) përdorimi i një metode specifike dërgimi.

Neni 13

Kur një kërkesë për dërgim është në përputhje me kushtet e kësaj Konvente, Shteti Dërgues mund të refuzojë të jetë dakord me këtë vetëm nëse çmon që përputhshmëria do të shkelte sovranitetin ose sigurinë e tij.

Ai mund të mos refuzojë të jetë në përputhje vetëm mbi bazën se, sipas ligjit të tij të brendshëm, pretendon juridiksion të posaçëm mbi lëndën e padisë ose se ligji i saj i brendshëm nuk do të lejonte padinë mbi të cilën është bazuar aplikimi.

Në rast refuzimi, Autoriteti Qendror do të informojë menjëherë aplikantin dhe do të deklarojë arsyet e refuzimit.

Neni 14

Vështirësitë që mund të lindin në lidhje me transmetimin e dokumenteve gjyqësore për dërgim do të zgjidhen me rrugë diplomatike.

Neni 15

Kur një thirrje gjyqësore ose një dokument ekuivalent duhet të transmetohet jashtë shtetit për qëllim dërgimi, sipas dispozitave të kësaj Konvente dhe kur i padituri nuk është paraqitur, vendimi nuk do të jepet derisa të vërtetohet se:

a) dokumenti është dërguar me anë të një metode të parashikuar nga ligji i brendshëm i shtetit dërgues për dërgimin e dokumenteve për paditë e brendshme mbi personat që janë brenda territorit të saj, ose

b) dokumenti në të vërtetë i është dërguar të paditurit ose në banesën e tij me anë të një metode të ndryshme nga ajo e parashikuar nga kjo Konventë,

dhe se në secilin prej këtyre rasteve, dërgimi është kryer në kohën e nevojshme për t'i mundësuar të paditurit të mbrohet.

Secili Shtet Kontraktues do të jetë i lirë të deklarojë se gjykatësi, pavarësisht nga dispozitat e paragrafit të parë të këtij neni, mund të japë vendime edhe nëse nuk është marrë asnjë certifikatë dërgimi, nëse janë përmbushur të gjitha kusht mëposhtme:

a) dokumenti është transmetuar me anë të njërës prej metodave të parashikuara në këtë Konventë;

b) ka kaluar një periudhë kohore prej jo më pak se gjashtë muajsh që prej datës së transmetimit të dokumentit, e konsideruar e mjaftueshme nga gjykatësi në rastin specifik;

c) nuk është marrë asnjë certifikatë e çfardolloji, edhe nëse është bërë çdo përpjekje e arsyeshme për ta përfutur atë nëpërmjet autoriteteve kompetente të Shtetit Dërgues.

Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve të mësipërm, gjykatësi mund të urdhërojë në rast urgjence, masa të përkohshme ose mbrojtëse.

Neni 16

Kur një thirrje gjyqësore ose një dokument ekuivalent duhet të transmetohet jashtë shtetit për qëllim dërgimi, sipas dispozitave të kësaj Konvente dhe është marrë një vendim kundër një të padituri i cili nuk është paraqitur, gjykatësi do të ketë kompetencën ta lehtësojë të paditurin nga efektet e skadimit të kohës për apel nga vendimi nëse përmbushen kushtet e mëposhtme:

a) i padituri, pa pasur faj nga ana e tij, nuk ka pasur dijeni për dokumentin në kohë të mjaftueshme për t'u mbrojtur ose nuk ka pasur dijeni për vendimin në kohë të mjaftueshme për të apeluar, dhe

b) i padituri ka zbuluar fillimisht mbrojtje ndaj padisë në themel.

Një aplikim për ndihmë mund të paraqitet vetëm brenda një kohe të arsyeshme, pasi i padituri të ketë marrë dijeni për vendimin.

Secili Shtet Kontraktues mund të deklarojë se aplikimi nuk do të merret në konsideratë nëse është paraqitur pas skadimit të një kohe që duhet deklaruar në deklaratë, por që në asnjë rast nuk do të

jetë më pak se një vit pas datës së vendimit.

Ky nen nuk do të zbatohet për vendime në lidhje me statusin ose kapacitetin e personave.

KAPITULLI II DOKUMENTET JASHTËGJYQËSORE

Neni 17

Dokumentet jashtëgjyqësore që dalin nga autoritetet dhe oficerët gjyqësorë të një Shteti Kontraktues mund të transmetohen për qëllime dërgimi në një Shtet tjetër Kontraktues me anë të metodave dhe sipas dispozitave të kësaj Konvente.

KAPITULLI III DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 18

Secili Shtet Kontraktues mund të caktojë autoritete të tjera përveç Autoritetit Qendror dhe do të përcaktojë shkallën e kompetencës së tyre.

Megjithatë, aplikanti, në të gjitha rastet do të ketë të drejtën e adresimit të një kërkesë në mënyrë të drejtpërdrejtë Autoritetit Qendror.

Shtetet Federale do të jenë të lira të caktojnë më shumë se një Autoritet Qendror.

Neni 19

Në shkallën që ligji i brendshëm i një Shteti Kontraktues lejon metodat e transmetimit, të ndryshme nga ato të parashikuara në nenet e mëparshme të dokumenteve që vijnë nga jashtë shtetit për dërgim brenda territorit të tij, kjo Konventë nuk do të cenojë këto dispozita.

Neni 20

Kjo Konventë nuk do të ndalojë një marrëveshje midis dy ose më shumë Shteteve Kontraktuese për të përjashtuar:

- a) nevojën për dy kopje të dokumenteve të transmetuara siç kërkohet nga paragrafi i dytë i nenit 3;
- b) kërkesat gjuhësore të paragrafit të tretë të neneve 5 dhe 7;
- c) dispozitat e paragrafit të katërt të nenit 5;
- d) dispozitat e paragrafit të dytë të nenit 12.

Neni 21

Secili Shtet Kontraktues, në kohën e depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit apo aderimit ose në një datë të mëvonshme, do të informojë Ministrinë e Jashtme të Hollandës në lidhje me sa më poshtë:

- a) caktimin e autoriteteve, sipas neneve 2 dhe 18;
- b) caktimin e një autoriteti kompetent për të plotësuar certifikatën sipas nenit 6;
- c) caktimin e një autoriteti kompetent për të marrë dokumente të transmetuara me rrugë konsullore, sipas nenit 9.

Po ashtu, secili Shtet Kontraktues do të informojë Ministrinë, sipas rastit, në lidhje me:

- a) kundërshtimin ndaj përdorimit të metodave të transmetimit sipas neneve 8 dhe 10;
- b) deklaratat sipas paragrafit të dytë të nenit 15 dhe paragrafit të tretë të nenit 16;
- c) të gjitha modifikimet e përcaktimeve, kundërshtimeve dhe deklaratave të mësipërme.

Neni 22

Kur edhe palët e kësaj Konvente janë palë në një ose në të dyja Konventat mbi Procedurën Civile të nënshkruara në Hagë më 17 korrik 1905 dhe më 1 mars 1954, kjo Konventë do të zëvendësojë si midis tyre nenet 1 deri në 7 të Konventave të mëparshme.

Neni 23

Kjo Konventë nuk do të cenojë zbatimin e nenit 23 të Konventës mbi Procedurën Civile të nënshkruar në Hagë më 17 korrik 1905 ose të nenit 24 të Konventës mbi Procedurën Civile të nënshkruar në Hagë më 1 mars 1954.

Megjithatë, këto nene zbatohen vetëm nëse përdoren metodat e komunikimit, të njëjta me ato të parashikuara në këto Konventa.

Neni 24

Marrëveshjet plotësuese midis Palëve në Konventat e vitit 1905 dhe 1954 do të konsiderohen si njësoj të zbatueshme në këtë Konventë, përveç rasteve kur palët kanë rënë dakord ndryshe.

Neni 25

Pa cenuar dispozitat e neneve 22 dhe 24, kjo Konventë nuk do të devijojë nga Konventat që përmbajnë dispozitat mbi çështjet e udhëhequra nga kjo Konventë në të cilat, Shtetet Kontraktuese janë ose do të bëhen Palë.

Neni 26

Kjo Konventë është e hapur për t'u firmosur nga shtetet anëtare të përfaqësuara gjatë sesionit të dhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.

Kjo Konventë do të ratifikohet dhe instrumentet e ratifikimit do të depozitohen pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Neni 27

Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit siç parashikohet në paragrafin e dytë të nenit 26.

Konventa do të hyjë në fuqi për çdo shtet palë që e ratifikon atë në një datë të mëvonshme në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit përkatës të ratifikimit.

Neni 28

Çdo Shtet që nuk është përfaqësuar gjatë sesionit të shtatë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private mund të aderojë në këtë Konventë pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në përputhje me nenin 27, paragrafi i parë. Instrumenti i aderimit do të depozitohet pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Konventa do të hyjë në fuqi për këtë Shtet, nëse asnjë nga Shtetet të cilat e kanë ratifikuar atë përpara depozitimit të instrumentit të aderimit nuk paraqesin ndonjë kundërshtim pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta në lidhje me këtë aderim brenda gjashtë muajsh nga data e njoftimit të tyre prej kësaj Ministrie për këtë aderim.

Në mungesë të një kundërshtimi të tillë, Konventa do të hyjë në fuqi për këtë Shtet aderues në ditën e parë të muajit që pason mbarimin e periudhës më të fundit të përmendur në paragrafin e mësipërm.

Neni 29

Në momentin e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, çdo shtet mund të deklarojë shtrirjen e pasojave të kësaj Konvente, në të gjithë territorin që ai përfaqëson në nivel ndërkombëtar, apo në një

ose disa prej tyre. Kjo deklaratë do të hyjë në fuqi në momentin e hyrjes në fuqi të Konventës në atë shtet.

Në vazhdimësi, për çdo shtrirje të kësaj natyre do të njoftohet Ministria e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Konventa do të hyjë në fuqi për territoret e përmendura në këtë zgjerim në ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të përmendur në paragrafin e mësipërm.

Neni 30

Kjo Konventë do të mbetet në fuqi për një periudhë pesëvjeçare nga dita e hyrjes në fuqi të saj në përputhje me nenin 27 paragrafi i parë edhe përsa i përket shteteve që e kanë ratifikuar ose kanë aderuar në të në një datë të mëvonshme.

Në rast se nuk ka pasur asnjë denoncim, Konventa do të rinovohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet.

Çdo denoncim do të njoftohet të paktën 6 muaj përpara skadimit të periudhës pesëvjeçare pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Denoncimi mund të jetë i kufizuar në një territor ose territore të caktuara në të cilat zbatohet Konventa.

Denoncimi do të ketë efekt vetëm përsa i përket shtetit i cili e ka bërë atë. Konventa do të qëndrojë në fuqi për shtetet e tjera palë.

Neni 31

Ministria e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta i njofton shteteve palë të përmendura në nenin 26, si dhe shteteve që kanë aderuar në përputhje me nenin 28, sa më poshtë:

- a) Çdo nënshkrim dhe ratifikim të përmendur në nenin 26;
- b) Datën në të cilën kjo Konventë hyn në fuqi në përputhje me nenin 27 paragrafi i parë;
- c) Çdo aderim të përmendur në nenin 28 dhe datën në të cilën hyn në fuqi;
- d) Çdo zgjerim të parashikuar në nenin 29 dhe datën në të cilën hyn në fuqi;
- e) Çdo caktim, kundërshtim dhe deklaratë të përmendur në nenin 21;
- f) Çdo denoncim të parashikuar në nenin 30 paragrafi i tretë.

Në dëshmi të sa më sipër, nënshkruesit, të autorizuar posaçërisht, nënshkruajnë këtë Konventë.

Bërë në Hagë më 15 nëntor 1965 në dy gjuhë, anglisht dhe frëngjisht, të dy tekstet njësoj autentike, të lidhura në një kopje të vetme, e cila depozitohet në Arkivat e Qeverisë së Vendeve të Ulëta, prej të cilës një kopje e vërtetuar i dërgohet nëpërmjet kanaleve diplomatike çdo shteti të përfaqësuar në Sesionin e Dhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.

[N.B. Më 25 tetor 1980 Sesioni i katërmëdhjetë miratoi një rekomandim për informacionin që duhet të shoqërojë njoftimin dhe dorëzimin e dokumenteve gjyqësore dhe jashtëgjyqësore në fushën civile dhe tregtare jashtë shtetit (Actes et documents de la Quatorzième session (1980), Tome I, Matière diverses, p. 1-67; idem, Tome IV, Entraide judiciaire, p. 339; Udhëzues praktik mbi veprimin e Konventës së Hagës së 15 nëntorit 1965 për njoftimin dhe dorëzimin e dokumenteve gjyqësore dhe jashtëgjyqësore jashtë shtetit në fushën civile dhe tregtare)]

FORMULARËT (KËRKESA DHE CERTIFIKATA)

PËRMBLEDHJE E DOKUMENTIT QË DO TË DËRGOHET

(Shtojcat e parashikuara në nenet 3, 5, 6 dhe 7)

SHTOJCA NË KONVENTË

Forimularë

KËRKESA PËR DËRGIM JASHTË SHTETIT TË DOKUMENTEVE GJYQËSORE
DHE JASHTËGJYQËSORE

Konventa për Njoftimin dhe Dorëzimin Jashtë Shtetit të Dokumenteve Gjyqësore dhe Jashtëgjyqësore në Fushën Civile dhe Tregtare, nënshkruar në Hagë më 15 nëntor 1965.

Identiteti dhe Adresa e
adresa autoritetit
e aplikantit marrës

Aplikanti i nënshkruar ka nderin të transmetojë - në dy kopje- dokumentet e listuara më poshtë dhe, në përputhje me nenin 5 të Konventës së sipërpërmendur, kërkon dërgim të menjëhershëm të një kopjeje të kësaj te

marrësi, d.m.th.

(identiteti dhe adresa.....

a) në përputhje me dispozitat e nënparagrafit (a) të paragrafit të parë të nenit 5 të Konventës*

b) në përputhje me metodën e mëposhtme specifike (nënparagrafi (b) i paragrafit të parë të nenit 5) *

c) më anë të dërgimit te marrësi, nëse ai e pranon atë vullnetarisht (paragrafi i dytë i nenit 5) *

Autoritetit i kërkohet të kthejë ose t'i ketë kthyer aplikantit një kopje të dokumenteve- dhe të shtojcave* - me një certifikatë siç parashikohet në anën e prapme.

Lista e dokumenteve

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Bërë në.....

Firma dhe/ ose vula

* Fshij nëse është e papërshtatshme

Ana e prapme e kërkesës

CERTIFIKATË

Autoriteti i nënshkruar ka nderin të vërtetojë, në përputhje me nenin 6 të Konventës.

1) që dokumenti është dërguar*

o data

.....

o (vendi, rruga, numri)

.....

.....

- në një prej metodave të mëposhtme të autorizuar sipas nenit 5:

a) në përputhje me dispozitat e nënparagrafit (a) të paragrafit të parë të nenit 5 të Konventës*.

b) në përputhje me metodën specifike të mëposhtme*:

.....

.....

c) me anë të dërgimit ndaj marrësit, i cili e ka pranuar atë vullnetarisht*.

Dokumentet e referuara në kërkesë i janë dërguar:

o (identiteti dhe përshkrimi i personit)

.....

.....

o Marrëdhënia me marrësin (familja, biznesi ose të tjera):

O.....

.....

.....

2) që dokumenti nuk është dërguar për arsyt e mëposhtme*:

.....

.....
.....
Në përputhje me paragrafin e dytë të nenit 12 të Konventës, aplikantit i kërkohet të paguajë ose rimbursojë shpenzimet e detajuara në deklaratën bashkëlidhur*.

Shtojca

Dokumentet e kthyer:.....

.....
Në rastet e përshtatshme, dokumentet që vërtetojnë dërgimin:

.....
Bërë në.....

Firma dhe/ose vula

*Fshij nëse është e papërshtatshme

PËRMBLEDHJE E DOKUMENTIT QË DO TË DËRGOHET

Konventa mbi Dërgimin jashtë Shtetit të Dokumenteve Gjyqësore dhe Jashtëgjyqësore në Çështjet Civile ose Tregtare,
Nënshkruar në Hagë, më 15 nëntor 1965.
(neni 5 paragrafi i katërt)

Emri dhe adresa e autoritetit kërkues:

.....
.....
Informacion të detajuar për palët*:

DOKUMENTI GJYQËSOR**

Natyra dhe qëllimi i dokumentit:

.....
.....
Natyra dhe qëllimi i procedimeve dhe, kur duhet, sasinë në fjalë:

.....
.....
Data dhe vendi për paraqitjen**:

.....
.....
Gjykata që ka dhënë vendimin**:

.....
.....
Data e vendimit **:

.....
.....
Afatet e deklaruara në dokument **::

DOKUMENTI JASHTËGJYQËSOR**

Natyra dhe qëllimi i dokumentit:

.....
.....
Afatet e deklaruara në dokument **::

